

Budafok, 1915. március 20.–Budapest, 1980. augusztus 8.

Munkáscsaládban született. Négy polgári és egy gimnáziumi osztályt végzett, gyári munkás volt posztó-, majd zománcipari üzemekben, később tisztviselő. 1939-ben lépett be a Szociáldemokrata Pártba. Részt vett a párt agitációs munkájában, illegális iratokat szerzett az üldözötteknek. 1945-ben a Magyar Kommunista Párthoz csatlakozott. Bekapcsolódott az MNDSZ munkájába, 1945-ben a budafoki nőszervezet titkára volt; a községi képviselőtestület tagja. 1947-től az MNDSZ központi szervezési osztályának munkatársa, 1948-tól a káderosztály alosztályvezetője, 1950. októberben megválasztották az MNDSZ főtitkárává, 1956–1957-ben elnök volt. 1950 októberétől az Országos Béketanács elnökségének tagja; 1972-től alelnöke. 1951. március 1-jétől tagja volt az MDP Központi Vezetőségének. 1953. május 17-étől haláláig országgyűlési képviselő volt; előbb a Magyar Függetlenségi Népfront illetve a Hazafias Népfront Tolna megyei listájáról került be a törvényhozásba, majd 1967. március 19-én Tolna megye 1. számú, 1971. április 25-én Budapest 34. számú, 1975. június 15-étől Budapest 33. számú egyéni választókerületében szerzett mandátumot. 1955-től az országgyűlés alelnöke, 1963-tól elnöke, majd 1967-től 1970-ig ismét alelnöke volt. 1971-től haláláig az Elnöki Tanács tagja volt. Pártfőiskolát végzett. 1957-től 1965-ig a Magyar Nők Országos Tanácsa VB tagja. 1954-től a Hazafias Népfront Országos tanácsa elnökségi tagja, 1956–1964-ben országos titkára.